N°. 4632. 1862.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan: »het Bureau van DE TIJD.”

DINGSDAG 5 AUGUSTUS.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 4 Augustus.

Wat wil de fransche keizer? Dit is de vraag van den dag bij het rumoer, dat Garibaldi in Italië maakt. De roodhemden-generaal immers, middelerwijl hij een nieuwen rooftogt voorbereidt, put den rijkdom der italiaansche taal uit, om den Bonaparte met scheldwoorden en vloeken te overladen. Is dat spel of is dat ernst? Er zijn er niet weinigen, die dat voor komedie houden, al is het dan ook al waar, dat de Bonaparte en Garibaldi geen vrienden zijn. Dit is in allen geval zeker, dat de vrijbuiter thans niet voor den eersten keer den franschen keizer te lijf valt. Hij heeft bijna nooit iets anders gedaan. Maar ten spijt van hunne vijandschap, hetzij ze werkelijk gemeend of slechts geveinsd is, steeds is Garibaldi vooruitgegaan, en nooit heeft Napoleon nagelaten hem te volgen. Er is alleen eene enkele uitzondering, namelijk in 1849 geweest, toen Garibaldi door fransche troepen uit Rome verjaagd is. Maar dat was minder de schuld van den Bonaparte, dan van de behoudende partij in Frankrijk, die door hare *Assemblée Nationale* den toenmaligen prezident *gedwongen* heeft, om Rome aan Garibaldi te ontweldigen. Intusschen, de wolven verscheuren elkander niet. Daarom had de fransche generaal, die Rome innemen en bezetten moest, in last, om Garibaldi met zijn vrijbuiteren-rot ongestoord te laten aftrekken. Hetgeen ook zoo gebeurd is. Een half eskadron kavalerie had Garibaldi kunnen gevangen nemen, als men dat gewild had. Maar in plaats van hem in hechtenis te nemen, liet men hem rustig aftrekken, hetgeen hij op zijn gemak zonder eenigen haast verrigt heeft.

Blijkens de antecedenten is het alzoo geene vraag, wat de Bonaparte wil, wat wil de Bonaparte? Zulks is van vele zijden toe te lichten en duidelijk te maken.

Voor eenige dagen zagen wij, hoe over de Napoleontische politiek van onzen tijd als een vloek ligt, zoo dikwerf zij verklaart te ijveren voor de belangen der godsdienst. Wij zagen dat in een voorbeeld, aan China en Cochinchina ontleend. Het is nog duidelijker, als wij den bonapartistischen ijver in meer nabij gelegen streken aanschouwen.

Laten wij beginnen met het begin. De geschiedenis, die thans loopt en zich ontwikkelt, heeft een aanvang genomen te Jeruzalem, het gezegend oord, waar Christus geleden heeft en gestorven is. Wat hebben wij gezien? De Bonaparte heeft ten behoeve der Katholieken het heilig graf van Christus in bescherming genomen. En wat is de uitslag geweest? Dat Christus' graf tot grondslag is gemaakt van den revolutionnairen toestand, waarin wij sinds 1859 verkeeren.

Als wij ons niet vergissen werd in der tijd, dezelfde markies de Lavalette, die thans ambassadeur van Frankrijk te Rome is, naar Konstantinopel gezonden, om de regten der Katholieken op de heilige plaatsen te Jeruzalem te verdedigen. Alle napoleontische bladen, alle verklaringen van het goevernement waren vol en vloeiden over van belangstelling voor het geëerbiedigd graf van Christus. Napoleon III zou een nieuwe kruisvaarder worden, om de gewijde oorden niet slechts aan het geweld der Turken, maar tevens en vooral ook aan de aanmatigingen der schismatieken te ontrukken. Te lang had het geduurd, dat de Russen van aanmatiging tot aanmatiging zich langzamerhand hadden meester gemaakt van heiligdom tot heiligdom. De vorige goevernementen in Frankrijk hadden dit stilzwijgend aangezien, uit zwakheid of onverschilligheid. Maar van het keizerrijk was noch zwakheid, noch onverschilligheid te verwachten. Het zou de regten van Frankrijk, van de Katholieke Kerk handhaven.

Zoo luidde de officieele en officieuze taal der bonapartistische woordvoeders in die dagen. Zij was tegen Rusland gerigt, dat is tegen keizer Nikolaas, die gedurende vele jaren de scheidsregter van Europa was geweest, en volstrekt niet geneigd scheen, om zich de les van een Bonaparte te laten lezen. Toen derhalve de fransche gezant te Konstantinopel op hooge beenen aankwam om herstel te vragen van de regten der Katholieken omtrent het heilig graf, welke regten op traktaten gegrond waren, die dikwerf door den invloed of ten behoeve der Grieken geschonden zijn; toen zond de Tzaar den beruchten vorst Mentschikoff naar den Bosphorus af, om op de meest onhoffelijke wijze den sultan te beduiden dat hij, keizer Nikolaas, geen toegeven aan Napoleontische eischen zou dulden.

Daaruit is de oorlog tegen Rusland voortgesproten, en om dien oorlog, dien men tot allen prijs zocht, was het alleen te doen.

Zoodra had hij den oorlog, dien hij wenschte, of de nieuwe kruisvaarder, die zoo groot belang in het graf van Christus stelde, die de aloude regten van Frankrijk te Jeruzalem zou doen gelden en op nieuw doen herleven, die niet gelijk andere vorige goevernementen zwak zou zijn, maar de eer van Frankrijk ook te Jeruzalem ongeschonden zou handhaven, hij gaf de heilige plaatsen op en heeft er niet meer aan gedacht. Het graf van Christus was slechts gebruikt tot eene verschansing, van waar men den Keizer Nikolaas zou aanvallen om tot een oorlog te kunnen komen.

De oorlog tegen Rusland werd met verschillende kansen, maar zonder hulp der revolutie gevoerd, en won de sympathiën van het grootste deel van Europa, dat verlangend uitzag naar de beteugeling van den toenmaligen kolos van het Noorden, die sinds merkelijk in invloed en magt gedaald is. Eindelijk werd Keizer Nikolaas verwonnen. Hij was uitgeput en genoegzaam magteloos. Zijn leger was bijna geheel versmolten en zijne schatkist volkomen ledig. In dien toestand hing de vrede af van de eischen van Frankrijk.

En wat deed de Bonaparte? Hij bezorgde den verslagen vijand een voordeeligen vrede en maakte dien tot zijn vriend. Dit stond in verband met plannen, die later gekomen en tegenwoordig nog in bewerking zijn. Rusland moest een bondgenoot worden om Oostenrijk te helpen kortwieken. Wij laten daar of het al of niet eene geoorloofde diplomatieke behendigheid is, dat men den bondgenoot van heden opoffert aan den gemeenschappelijken vijand. Gewis is zulk eene handelwijze niet geschikt, om vertrouwen aan de tegenwoordige of toekomstige bondgenooten in te boezemen.

Maar wat daarvan ook zijn moge, de vrede van Parijs, die den oorlog met Rusland voor goed eindigde en dien tegen Oostenrijk te gelijker tijd voorbereidde, kwam tot stand. En wat denkt men nu dat de oppermatige Bonaparte, die op dat oogenblik over Europa besliste, voor de regten van Frankrijk in Jeruzalem, voor de bescherming van de heilige plaatsen gedaan heeft? Niets hoegenaamd. Hij had in het heilig graf van Christus slechts aanleiding gezocht om tegen Rusland oorlog te voeren, en toen er vrede gemaakt moest worden, was hij het heilig graf vergeten.

Vergeten? Is dit 't woord, dat hier voegt? Wij betwijfelen 't. Hoe zou hij hebben kunnen vergeten, wat hem tot zulk een kostbaren oorlog en zulk een roemrijke overwinning gebragt had? Neen, hij heeft de heilige plaatsen niet vergeten; maar verwaarloosd, maar opgeofferd aan de aanmatigingen van Rusland, dat hij tot vriend en bondgenoot maken moest. Hij, die het in zijne magt had, om de oude traktaten omtrent de heilige plaatsen in hunne volle kracht te doen herleven, hij heeft ze helpen verbreken door zijne moedwillige verwaarloozing. De Russen en Grieken zijn in het ongemoeid bezit gebleven van hetgeen zij wederregtelijk overweldigd hebben. En wat erger is, thans is de fransche Keizer op weg om dat wederregtelijk bezit te helpen wettigen.

Onze lezers weten, dat de koepel boven de kerk van het heilig graf in volslagen verval is en spoedig herstel vraagt, wil men 't niet aanzien, dat zij instort. De arme paters Franciskanen, die sinds eeuwen het heilig graf bewaken en bewaren, hebben een beroep gedaan op de godsvrucht der latijnen, ten einde door hunne bijdragen in de behoeften te voorzien.

Het is dit beroep, dat den keizer der Franschen met den Tsaar der Russen wakker gemaakt heeft. De Bonaparte heeft zich, nu voor het eerst sinds al die jaren, de heilige plaatsen willen herinneren en aantrekken. Hij heeft tot het herstel der koepel willen bijdragen. Maar op zijne manier, dat is met verkrachting der regten van Frankrijk en de Katholieken. Hij heeft zich in aanraking gesteld met Rusland, en goed gevonden te bepalen, dat zij met hun beide den koepel herstellen zullen. Hij had beter gedaan met er zich niet mede te bemoeijen. Wij, Katholieken, wij hebben immers nog liefde genoeg voor het heilig graf van Christus, om zonder eenigen vorstelijke bijstand de kerk, die dat graf overschaduwt, op te bouwen. En dan had de koepel ons uitsluitend eigendom gebleven, wat zij tot dus ver altijd geweest is en blijven moest.

Te Jeruzalem toch geldt het beginsel dat hij regt heeft, die opbouwt. En dewijl nu de Bonaparte aan Rusland de gelegenheid geeft, om de helft van den koepel te verbouwen, zoo staat hij daardoor van zelf het eigendom van dien koepel, die door alle eeuwen heen uitsluitend het eigendom der Latijnen is geweest, voor de helft aan Rusland af.

Zoodat de bescherming van den Bonaparte, in plaats van eenig voordeel aan de Katholieken te bezorgen, integendeel hun voordeel ontneemt; en verder in plaats van de aanmatigingen der schismatieke Russen te beteugelen, die integendeel begunstigt, bevordert en wettigt.

Zoodat de zoo hoog geroemde verdediger van de heilige plaatsen die verkoopt aan Rusland. Helaas! het is maar al te waar, dat er een soort van vloek ligt op al wat de oudste zoon der Kerk voorgeeft ten harer gunste te doen.

De kommissie van rapporteurs in de Eerste Kamer heeft verslag uitgebragt over het *tarief*. Over het geheel genomen is de meerderheid der leden, die aan de beraadslaging in de sektiën hebben deel genomen, gunstig voor het ontwerp gestemd. Deze meerderheid acht de voordragt *niet ontijdig*, eene *enquête* overbodig, en de heffing naar de waarde verkieslijk boven de heffing naar het gewigt. Eene aanzienlijke minderheid heeft daarentegen beweren, dat die voordragt ontijdig, eene *enquête* noodzakelijk, en de heffing naar de waarde slechts eene misleiding is. Blijkens eene door de Regering geleverde raming, zal de opbrengst van dit tarief aan de schatkist eene som van *f* 3,669,500 beloopen.

NIJMEGEN, 1 Aug. Gisteren namiddag heeft in de naburige gemeente Gent een verschrikkelijk ongeval plaats gehad. Een welgestelde boerenzoon heeft in eene plotselijk opgekomen vlaag van razernij met eene zicht, welke hij op het land aan een arbeider had ontrukt, een anderen arbeider, vader van een talrijk huisgezin, zulke vreeselijke wonden op het hoofd toegebragt, dat de dood daarvan het onmiddellijk gevolg was. Hij heeft vervolgens het lijk op eene afschuwelijke wijze verminkt. Door het beleid van den burgemeester, die dadelijk aan het hoofd van een twintigtal ingezetenen was toegeschoten, is het gelukt verdere ongelukken te voorkomen en den woedende te ontwapenen, welk laatste evenwel eerst kon geschieden, nadat hij door eene niet gevaarlijke woude aan het been, door een jagtgeweer veroorzaakt, was gevallen.

BAARLENASSAU, 1 Aug. Gisteren is het heilig sakrament des vormsels toegediend aan verscheidene leden onzer parochie door Mgr. van Genk, bisschop van Adras i. p. i. De gemeente had tot de ontvangst van den geliefden prelaat zoo binnen als buiten de kerk niets gespaard, om haar luisterrijk te maken. Nationale vlaggen, eerepoorten, beplanting van mastboomen, opschriften, illuminatie, alles is aangewend om blijk te geven van belangstelling voor den beminden kerkvorst.

HOORN, 2 Aug. Hoogste graanprijzen. 127 mudden Gerst *f* 6 per mud; 21 m. Haver *f* 4.25; 35 m. Mosterdzaad *f* 21; 17 m. Karweizaad *f* 15.50; Vale Erwten *f* 14.25; Witte (groote) dito *f* 11.-15.00; mud Aardappelen *f* 2 a *f* 3 per mud. 2500 manden Peren per mand *f* 1.10 a *f* 1.20. 3000 Kop Boter per Ned. ℔ *f* 1 a *f* 1.20. 39 Kippen a *f* 0.15 tot *f* 0.60 per stuk; 7500 Kipeijeren a *f* 2.20 tot *f* 2.40 per 100 stuks. 160 Eendeijeren a *f* 3.50 tot *f* 4 per 100 stuks.

De prijzen van het Vee waren als volgt: 9 Paarden f 40 a f 135 p. st.; 7 Kalveren f 5 a f 13; 37 Schapen f 9 a f 27; 27 Varkens f 8 a f 19; 3 Zeugen f 15 a f 33; 125 Biggen f 4.50 a f 7.50.

LEIDEN, 1 en 2 Aug. Boter: 1ste kwal. f 1.12½ a f 1.22½; 2de kwal. f 1.02½ a f 1.10 per Ned. ℔.

De telegraaf meldde gisteren het volgende:

PARIJS, 3 Aug. De *Patrie* zegt dat Servië, ten einde eene vredelievende schikking tot stand te brengen, zou afzien van zijn eisch tot slechting van de vesting Belgrado, en in dat opzigt het *statu quo* wil behouden.

NEW-YORK, 22 Julij. Daar de wervingen van vrijwilligers geen gunstig rezultaat opleveren, zijn er nieuwe premiën aangeboden. De goeverneur van Ohio heeft verklaard, dat, indien het kontingent niet door vrijwilligers wordt bijeengebragt, hij eene loting zal uitschrijven.

De krijgsgevangenen worden uitgewisseld.

— 24 Julij. Een gedeelte van het legerkorps van generaal Pope heeft bij Fredericksburg een gevecht gehad met de gekonfedereerden; de overwinning was aan den kant der bondstroepen; de pozitiën der gekonfedereerden werden verbrand.

Prezident Lincoln geeft in eene proklamatie verlof tot het wegnemen van elken eigendom der gekonfedereerden en het bezigen der slaven voor militaire doeleinden.

De vrees voor een aanval op Nashville is verdwenen.

BERLIJN, 2 Aug. De *Stern Ztg.* zegt dat sommige dagbladen spreken van minder goede verstandhouding in den boezem van het ministerie, ten aanzien van zeer gewigtige vraagstukken voor de naaste toekomst, doch dat die geruchten van allen grond ontbloot zijn, daar de regering, even als in alle politieke kwestiën, ook in de militaire kwestie in de beste onderlinge verstandhouding zal handelen.

— 3 Aug. Onze gezant te Konstantinopel heeft in last ontvangen, om, zoo mogelijk, een wapenstilstand tot stand te brengen, tusschen de Turken en de Montenegrijnen.

RAGUSA, 3 Aug. Eene depêche uit Konstantinopel heeft Omer-pacha gemagtigd tot het aangaan van onderhandelingen met Montenegro onder de reeds vroeger gestelde voorwaarden; deze onderhandelingen moeten echter spoedig tot een rezultaat leiden; in het tegenovergestelde geval zou Omer-pacha onmiddelijk de vijandelijkheden moeten hervatten, ten einde nieuwe magten der Montenegrijnen te voorkomen.

TURIJN, 2 Aug. Garibaldi is naar Corleone vertrokken.

In den Senaat heeft de heer Ratazzi verklaard, dat het goevernement alle pogingen aanwendt om alle aanwervingen te beletten, terwijl het inzonderheid door de krachtigste maatregelen de expeditie zal beletten, waarvan sinds eenige dagen sprake is geweest.

De voorloopige prefekt te Palermo heeft bekend gemaakt, dat iedere vereeniging, die gewapenderhand mogt willen te werk gaan en dus een militair karakter aanneemt, bij de wet verboden is en derhalve door de regering niet kan geduld worden, zullende deze dan ook alle haar ten dienste staande middelen aanwenden om zulke vereenigingen te keer te gaan. Ten gevolge daarvan worden de burgers gewaarschuwd op hunne hoede te zijn en worden zij, die zich welligt te groote illuziën vormden, aangemaand om te huis te blijven. De regering zal hare roeping niet verloochenen. Geen naam, hoe dierbaar ook aan het vaderland, mag worden aangewend, om te treden in de prerogatieven van den door de natie verkozen Koning Viktor Emmanuel.

De koning heeft eene proklamatie uitgevaardigd tot de Italianen, luidende als volgt:

Op het oogenblik dat Europa hulde brengt aan de wijsheid der natie en hare regten erkent, is het smartelijk voor mijn hart, jongelieden, zonder ondervinding en met illuziën, de pligten van erkentelijkheid jegens onze beste geallieerden te zien vergeten, en van den naam van Rome — een naam die het voorwerp is van onzer aller wenschen en pogingen, het sein te maken tot een oorlog. Getrouw aan de grondwet, die ik heb bezworen, heb ik de vaan van Italië hoog gehouden; zij is geheiligd door het bloed, dat zoo roemrijk daarvoor gestort is. Hij, die de wetten schendt, de vrijheid en de veiligheid des vaderlands verkort, zich zelven als regter opwerpt voor onze toekomst, behoort niet tot die vaan. Italianen! hoedt u voor een strafwaardig ongeduld en eene onvoorzigtige opwinding. Wanneer het uur der voltooijing der groote onderneming zal slaan, zal de stem uws konings zich in uw midden doen hooren. Elk beroep dat niet van hem uitgaat is een roepstem tot oproer en burgeroorlog. De gestrengheid der wetten zal hen treffen die niet naar mijne woorden luisteren. Als Koning, door de natie uitgeroepen, ken ik mijne pligten. Ik zal de waardigheid der kroon en van het parlement in hun geheel weten te handhaven, alsmede het regt, om aan geheel Europa geregtigheid voor Italië te vragen."

De telegraaf meldt heden het volgende:

RAGUSA, 3 Augustus. Bij het vernemen dat de Turken op geen ander dan op de aangeboden voorwaarden willen onderhandelen, heeft prins Mirko van Montenegro het ultimatum verworpen. Door Omer-pacha is hierop bevel gegeven de vijandelijkheden te hervatten. Al de Montenegrijnen hebben gezworen „te overwinnen of te sterven."

TURIJN, 3 Aug. De heer Ferraris heeft in de kamer der Afgevaardigden de regering geinterpelleerd over de proklamatie des konings. De heer Ratazzi heeft hierop geantwoord, dat die proklamatie uitgevaardigd is ter zake van de aanwervingen. De geruchten, alsof de regering die aanwervingen heimelijk begunstigde, zijn valsch. Elke dubbelzinnigheid moet ophouden.

De Italianen moeten de waarheid kennen, de illuziën moeten wegvallen. De minister erkent de groote diensten door Garibaldi aan het land bewezen, maar hij heeft overwonnen als strijder in naam des Konings. Geen ander vertegenwoordigt Italië dan het parlement en de regering. Indien Garibaldi den weg der wettigheid verlaat, indien hij wapent en spreekt in naam der natie, dan brengt hij 's lands zaak in gevaar. Hij moet binnen den kring van het gemeene regt blijven; zoo niet, dan zal hij even als elk ander gestraft worden. De minister hoopt evenwel dat Garibaldi thans, nu hij de voornemens des Konings kent, zich zal onderwerpen en dat zijne stem een burgeroorlog zal voorkomen.

Aan de rede des ministers vielen vele betuigingen van goedkeuring ten deel.

Na een korte diskussie heeft de kamer de volgende motie aangenomen: De kamer, zich vereenigende met de edele en vastberadene woorden door den Koning gesproken, gaat over tot de orde van den dag.

— 3 Augustus. De Franschen hebben hunne pozitiën aan de romeinsche grenzen weder bezet. Generaal Garibaldi heeft in de provincie Corleone de volgende proklamatie uitgevaardigd: „Jeugdige krijgsmakkers, de heilige zaak bestaat nog. Het land voert ons thans weder te zamen, zonder te vragen waarheen? Wat zullen wij doen? Waarheen gaan wij? Met een glimlach op het gelaat zijt gij toegesneld, om aanmatigende en vreemde onderdrukkers te bestrijden. Ik smeek de Voorzienigheid alleen, dat uw vertrouwen in mij blijve bestaan. Ik kan u niets dan moeite en ontberingen beloven, maar, vertrouwende op uwe zelfopoffering, herken ik u aan uwe wonden, in vroegere roemrijke gevechten bekomen.

„Het is overbodig u om moed te vragen, doch ik vraag u om krijgstucht, zonder welke geen leger kan bestaan. De oude Romeinen hebben door hunne krijgstucht de wereld kunnen bemeesteren.

„Tracht er naar om u bij de bevolkingen bemind te maken, zoo als gij in 1860 hebt weten te doen; de achting voor ons dapper leger zal de eenheid des vaderlands tot stand kunnen brengen. Ook thans weder zullen de dappere Sicilianen de eersten zijn, om het grootsche lot, waarvoor het land is bestemd, voor te bereiden.

GARIBALDI."

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Aug. De laatst ontvangen telegrams uit Italië hebben de bekommering, die dezer dagen alhier nopens Garibaldi's plannen heerschte, niet verminderd, want die telegrams behelzen zeer verontrustende berigten; te Corleone namelijk stroomen de Garibaldistische vrijwilligers toe; een Amerikaansch schip met wapentuig geladen was te Palermo aangekomen, Garibaldi zelf zou naar Messina zijn vertrokken, en eindelijk zouden in de pauselijke Staten, de fransche troepen nieuwe stellingen ingenomen en het kabinet van Turijn troepen naar Sicilië gezonden hebben, om nieuwe revolutionnaire expeditiën te beletten.

Terwijl dit in Italië gebeurt, heeft een Grieksche oorlogsstoomboot bevel ontvangen langs de grieksche kusten te kruisen, uit vrees voor een Garibaldistische landing.

Bij dat alles wordt gezegd dat de Keizer, na groote inspanningen, die zelfs een nadeeligen invloed op zijn gezondheid zou hebben gemaakt, voor welke hij ten tietering de baden te Vichy gebruikt, een belangrijk besluit ten aanzien der italiaansche zaken heeft genomen, 't welk eerstdaags door den *Moniteur* zal bekend gemaakt worden.

De geruchten, volgens welke het goevernement pogingen doet om de romeinsche kwestie binnen een bepaald tijdsbestek te doen regelen, winnen niet alleen veld, maar worden door eenige nieuwe feiten bevestigd. Zoo heeft dezer dagen te Vichy eene langdurige en vrij hevige woordenwisseling tusschen den Keizer en den Heer Vimercati plaats gehad, en hoewel beiden het eens zijn, dat de tegenwoordige toestand niet kan voortduren, bestaat er tusschen beiden een groot verschil van gevoelen. In allen gevalle heeft de Keizer, ten gevolge van die bijeenkomst, zekere plannen kunnen ontwerpen, die door den heer Vimercati naar Turijn zullen worden overgebragt. Ook de redevoeringen van Garibaldi zijn bij die gelegenheid ter sprake gekomen en hebben zoo zeer des Keizers drift opgewekt, dat de geneesheer van Napoleon III het gevaarlijk achtte het gebruik der baden langer voort te zetten. Daarom dan ook keert de Keizer waarschijnlijk reeds op 6 dezer naar St-Cloud terug.

— Naar men verneemt zou de Keizer den 15n op zijn naamdag te Parijs de gelukwenschen van het korps diplomatiek, met den pauselijken nuntius aan het hoofd, ontvangen en van die gelegenheid gebruik maken om datgene aan te duiden wat in den tegenwoordigen toestand voor Frankrijk en Europa noodzakelijk is. Deze mededeelingen zouden niet alleen de italiaansche, maar ook de amerikaansche zaken betreffen. Deze ontvangst van het korps diplomatiek door den Keizer heeft sedert drie jaren geen plaats gehad.

— Een korrespondentie wil dat de fransche regering, door Rusland ondersteund, bij het britsche kabinet aandringt op een interventie in de amerikaansche zaken. De voorstanders van het Zuiden zijn vol hoop.

— De Keizer wordt, zoo men zegt, sedert hij den heer de Morny tot hertog heeft verheven, zeer lastig gevallen door zijn omgeving, die dergelijke gunsten wenscht.

— Er zijn nu nog slechts vier bisschoppen, die aan het adres hun adhaezie niet hebben gegeven. Men verwacht echter spoedig dat zij dit doen zullen.

— Sedert eenige dagen, zoo schrijft een korrespondent, zou prinses Clotilde gewetensbezwaren hebben, betreffende de vraag of koning Viktor Emmanuel, werkelijk door den Paus geëxkommuniceerd, de peet van haar kind kan zijn! Allerlei geruchten zijn deswege in omloop; intusschen wordt verwacht dat de prinses geen meening zal te kennen geven in strijd met de officiële eischen.

ENGELAND.

LONDEN, 2 Aug. De *Times* bevat een schrijven van zijn korrespondent te Turijn, omtrent de Garibaldistische beweging, dat zeer merkwaardig te achten is, als men daarbij in aanmerking neemt dat die korrespondent niet alleen een groot voorstander is van Italië's eenheid, maar tevens lid van het parlement. Hij zegt daarin o. a.: „Er zijn thans in Italië twee parlementen en twee regeringen: ten eerste 's Konings ministers met de beide Kamers in het noorden, ten tweede Garibaldi met de hem onder gejuich en geschreeuw omringende volksmenigte in het zuiden. Deze tweehoofdigheid kan bezwaarlijk van langen duur zijn, en eene botsing tusschen de twee magten schijnt schier onvermijdelijk.

„Een ieder vraagt wat eigenlijk Garibaldi's plan is. Zijne vrienden in het Parlement, de heeren Crispi, Saffi en anderen, zeggen dat zij sedert eenige weken met zijne gangen volkomen onbekend zijn. Zoo men die heeren gelooven mag, staat Garibaldi thans onder den onmiddelijken en uitsluitenden invloed van Mazzini's warmste aanhangers; en het is waar, dat al wat Garibaldi thans zegt enkel herhaling is van de sedert jaren door Mazzini aan het jonge Italië verkondigde denkbeelden. Garibaldi denkt, gelijk Mazzini in 1849 sprak, dat Keizer Napoleon Italië's eenige vijand in Frankrijk is; dat een aanval op zijne troepen het sein wezen zou voor eene volksbeweging in Frankrijk, die een einde aan het tweede Keizerrijk zou maken, en de demokratische begrippen niet alleen in Frankrijk maar in geheel Europa zou doen bovendrijven.

„Wat hiervan ook te denken zij, zeker is het, dat het Italiaansche goevernement maatregelen neemt om volksbewegingen op Sicilië voor te komen. Hier in het noorden van Italië, bepaaldelijk in Lombardije en de Emilia, worden schier openlijk vrijwilligers aangeworven; heden avond nog zullen er nog twee honderd uit Turijn vertrekken; maar door wiens toedoen, en met welk doel die aanwerving geschiedt, is aan het publiek niet bekend."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 Augustus. Voor eenige dagen heeft de *Indépendance belge* op nieuw verhaald dat eerlang de aftreding van het ministerie te wachten was, en wel wegens groote oneenigheid, welke bestond ten opzigte der erkenning van het koningrijk Italië. Om er meer schijn van waarheid aan te geven, heeft dat blad met dag en datum de zitting van het ministerie opgenoemd, waarin die zaak behandeld is. De minister von Schmerling, bekend wegens zijne liberale beginselen, en de minister van Oorlog zouden de erkenning voorgestaan, doch hevige tegenkanting gevonden hebben. Na eene hevige diskussie was men tot het rezultaat gekomen, dat het ministerie bij zulk een verdeeldheid niet bestaan kon, en onmiddelijk bij de terugkomst des Keizers zijn ontslag zou vragen.

De *Botschafter* zegt dat dit berigt geheel verzonnen is met het doel om het publiek omtrent de politiek van het oostenrijksche kabinet te misleiden. Niet alleen heeft op genoemden dag geen ministerraad plaats gehad, maar was zelfs de minister von Schmerling toen, en sedert lang, afwezig. Het blad zegt verder dat de *Indépendance* voort-

darend op den voorgrond stelt als zou de minister von Schmerling uithoofde zijner liberale gevoelens, *per se* voor de erkenning van Italië zijn. Die staatsman, zegt bovengenoemd blad, hoe vrijzinnig ook, is te veel Oostenrijker om het liberalismus met de revolutionnaire beginselen van Turijn op eene lijn te stellen. Overigens kende men de denkwijze van dien minister te goed om hieromtrent nog eenigen twijfel te voeden. Nog voor korten tijd had hij in een partikulier gesprek gezegd dat men niet kon voorzien welke rigting de politiek zou nemen, maar dat hij voor zich liever zijne portefeuille neêrleggen en als gemeen soldaat onder Benedek dienen wilde, dan de erkenning van het koningrijk Italië onderteekenen.

— Gisteren nacht is in de nabijheid dezer stad een kruidmagazijn in de lucht gevlogen. De verwoesting, door dit ongeval aangerigt, is zeer groot, en men verneemt dat vele menschen zijn omgekomen.

— Het *Vaterland* berigt dat Koning Frans II op de officiële tijding van de erkenning van het koningrijk Italië door Rusland, aan den Tzaar de St Andreas-orde heeft teruggezonden, welke deze hem als „verdediger van Gaëta” had geschonken tijdens de belegering van die vesting.

— Volgens een gerucht is Oostenrijk voornemens bij den bondsdag te Frankfort te protesteren tegen de erkenning van het koningrijk Italië door Pruissen, op grond dat de Italianen meer dan eens het verlangen hebben te kennen gegeven naar het bezit van Triest en Tyrol die tot den bond behooren, zoodat de erkenning tegen het belang is van Duitschland en in strijd met de pligten van een bondsstaat.

— Luidens een korrespondentie uit Konstantinopel kunnen de konferentiën over de servische aangelegenheden als mislukt beschouwd worden en hebben er hevige diskussiën plaats gehad. De turksche gevolmagtigde wilde niet eens gedoogen, dat er over het al dan niet slechten der vesting van Belgrado gediskussieerd werd, daar, zoo hij zeide, de regten der Porte hier te luide spreken, — regten, die door het traktaat van Parijs ten overvloede bekrachtigd zijn. Toen daarop de fransche gevolmagtigde, de heer de Moustier, den eisch van Rusland tot ontruiming der vesting door de Turken ondersteunde, werd dit in scherpe bewoordingen door den turkschen gevolmagtigde gegispt. Hij vroeg o. a. of het nog wel noodig was traktaten te sluiten in een tijd, waarin men men, ze zoo kort het duren. Die uitdrukking wekte den toorn op van den heer de Moustier. Daarop nam de engelsche gevolmagtigde, sir H. Bulwer, het woord en voer met ongehoorde heftigheid uit tegen de politiek van Frankrijk en Rusland in het Oosten.

De russische gevolmagtigde, de prins Labanoff, verdedigde toen de staatkunde zijner regering en schroomde niet ten slotte te verklaren dat de Serviërs zich ten spijt van Engeland en Turkije wel zelven regt zouden weten te verschaffen. Hierop repliceerde sir H. Bulwer: „Indien dit eene oorlogsverklaring is, dan zij het zoo; maar mogt het tot een oorlog komen en wordt Europa daardoor in onrust gebragt, dat zal men dit aan uwe intrigues te danken hebben.” Dit laatste wekte de ontevredenheid van prins Labanoff in zoo hevige mate op, dat hij verklaarde de voortzetting der konferentie voor eene onmogelijkheid te houden, vermits men zelfs in haren boezem niet voor personaliteiten gevrijwaard was.

De pruissische gevolmagtigde heeft zich geheel niet in de diskussie gemengd.

BERLIJN, 2 Aug. Het fransch-russisch handelstraktaat is in het Heerenhuis met algemeene stemmen aangenomen. De *Köln. Ztg.* wil weten, dat de ratifikatie van het traktaat binnen weinige dagen zal volgen. Al de geruchten van de weinige ingenomenheid van Frankrijk met het traktaat en de zending van den franschen staatsraad Herbert naar Weenen, om onderhandelingen met Oostenrijk omtrent dergelijk traktaat aan te knoopen, worden door dat blad weêrsproken.

— De *Berl. Allg. Ztg.* bevat eene korrespondentie waarin gezegd wordt dat de Koning in overeenstemming met Frankrijk en Rusland een zeer gewigtigen stap zal doen ten aanzien der duitsche kwestie zonder daarbij den bondsraad te erkennen. Voor dezen stap zou geen landweer voldoende, maar een staand leger noodig zijn. Van een afstand van grondgebied aan den Rijn zou geen spraak zijn, maar wel van eenige verandering ten Westen en Oosten. De Kamers zouden niettemin daarna verdaagd worden, en na den *Coup d'etat* van zelve vervallen. Genoemd blad erkent dat die mededeeling zeer duister is maar zegt dat zij uit eene bron komt, die alle geloof verdient.

— Op de vereeniging der fransche legitimisten te Lucern om den graaf van Chambord en zijn zuster, de hertogin van Parma, schrijft van daar een korrespondentie, volgt nu te Zurich een vereeniging van leden der familie van de Koningin-Weduwe van Napels. Men zegt dat er plan bestaat voor een huwelijk van een der jongste dochters dier vorstin met den aartshertog van Oostenrijk.

ITALIE.

ROME, 27 Julij. In goed onderrigte kringen wil men weten, dat Piëmont de verzekering zou hebben ontvangen, dat zijn pogingen ter onderdrukking der bewegingen van de partij van de daad door de fransche wapenen zouden ondersteund worden, in welk geval het kabinet van Turijn er niets tegen zou hebben, dat fransche troepen Napels en het Napolitaansche bezetten. De komst van fransche oorlogsschepen in de haven van Civita-Vecchia geeft voedsel aan deze berigten. Deze schepen zijn bestemd om de pauselijke kusten tegen alle landingspogingen te beveiligen. Dit zou het beweerde doel zijn; maar anderzijds wordt door de fransche officieren te Rome gezegd, dat het bezettingsleger zou vermeerderd worden en de komst van een brigade verwacht wordt ter vervanging van die is vertrokken. Ook dat de bezetting van Napels in beginsel bepaald en men 't met Turijn eens zou zijn, om daartoe een gunstige gelegenheid af te wachten.

Het revolutionnaire komitee alhier is ter neder geslagen wijl zijn grootsche feiten zoo weinig door de vrienden gewaardeerd worden. Mazzini heeft in verscheidene publiek gemaakte brieven de leden van dat komitee beschuldigd van lafhartigheid, en Petrucelli della Gatena heeft in het Parlement te Turijn verklaard dat zij den fraaijen naam dien zij dragen onwaardig zijn, dat zij zich onteeren en, terwijl hun voorvaders zich door hun onverwinbaren moed onderscheidden, zij zich door eene onuitsprekelijke lafhartigheid brandmerken.

TURIJN, 1 Aug. De ongerustheid omtrent de garibaldistische beweging blijft voortduren. Volgens een telegram zou Garibaldi zich reeds op de Adriatische zee bevinden. Dit berigt alsmede een ander, waarin gezegd wordt dat hij te Messina is, wordt door de *Monarchia Nationale* tegengesproken. Volgens dat blad bevond hij zich toen nog te Palermo. Het gerucht dat Rattazzi den generaal-intendant van het zuidelijke leger heeft doen arresteren, wordt bevestigd. Hij zou zich met aanwervingen bezig gehouden hebben. De generaal Cugia, die Pallavicino, Garibaldi's vriend, te Palermo als prefekt vervangt, is, naar men verneemt, daarheen gegaan met uitgebreide volmagt. Sommigen zeggen dat hij bevel heeft om Garibaldi te arresteren, ingeval hij zulks noodig acht. Intusschen verneemt men van alle zijden dat de bewegings-partij steeds eene grootere werkzaamheid ontwikkeld. Zoo zegt de *Italie* dat Cairoli, die voor den chef der werf-bureaux gehouden wordt, op zijne doorreis te Napels zou hebben gezegd dat Garibaldi bereids over 100,000 noordelijke Italianen te beschikken had. Het blad voegt er bij dat voortdurend leden der bewegings-partij door Napels komen, zich naar Palermo begevende. Het plan zou zijn om in de siciliaansche en napolitaansche provinciën voorloopige regeringen in te stellen, die tot na de bezetting van Rome en Venetië zouden bestaan.

Intusschen doet de regering alles om de plannen van Garibaldi te weerstreven en heeft de vrijwilligers, die door hem waren opgeroepen, belet te Napels te komen. Generaal Cugia, de nieuwe prefekt van Palermo heeft reeds, door het goevernement daartoe gemagtigd, een proklamatie afgekondigd om de besluiten van het goevernement tegen die van Garibaldi bekend te maken. Geen naam, hoe veel waarde die voor het vaderland hebben moge, zegt de proklamatie, mag de voorregten van Viktor Emmanuel schenden.

In den senaat heeft de heer Ratazzi in denzelfden zin gesproken en gezegd alles te zullen aanwenden om de rekruteringen en de geheime expeditiën te beletten.

— Een brief uit Turijn meldt wat in Piëmont nopens het lot van Europa gedacht wordt, men leest daarin:

„Frankrijk en Italië (het latijnsche ras) zouden onder het beschermheerschap der Napoleons vereend worden en een westersch rijk vormen.

„Naar het denkbeeld van Tilsit, dat geen ander was dan de hernieuwing der deeling van het romeinsche rijk door Theodosius tusschen zijn twee zonen Arcadius en Honorius, zou de Tzaar het Oosten hebben.

„Koning Willem had bij zijn krooning te Koningsbergen een hymne aangeheven ter eere van het goddelijk regt. De erkenning nu van de volkstemming der Italianen was een tegenstrijdigheid van de wonderlijkste soort. Men moest evenwel kiezen of deelen. Toen zag men hem de onaanneembare voorwaarde stellen, dat Viktor Emmanuel van Rome en Venetië zou afzien. Aan de weigering was niet te twijfelen. Willem onderteekende [illegible], hij als wensch, wat hij aanvankelijk als voorwaarde had gesteld. Nu spreekt deze arme Koning van afstand te willen doen.

„Men schrijft aan de teodosiaansche utopie al de stappen toe, die Groot-Brittanje te Weenen en Konstantinopel doet; want onmisbaar zou de vrees voor de uitkomst van zulk een plan voor de engelschen zijn de sluiting der middelandsche, zee van welke zee een russisch-fransch meer zou worden gemaakt.

„Men begint met het gemakkelijkste, met huwelijken. Dat hetwelk de Napoleons aan het huis van Savoye verbindt heeft reeds vruchten voortgebragt. Ook Savoye en Braganza [illegible]. Zoo de prins van Piëmont niet de grootvorstin Maximiliana trouwt, zal de unie van Savoye met Romanoff bloeijen. Merken wij nu slechts op dat Amedeus van Savoye, koning der Grieken, het verbindingsteeken tusschen de twee latijnsche en grieksch-slavische rassen zou zijn.

„Ongelukkiglijk werpt de vreeselijke Garibaldi zich tusschen al deze schikkingen. Hij wil tusschen Frankrijk en Italië den oorlog doen ontbranden, hij wil de Siciliaansche vespers te Rome; en hoe zal men hem doen zwijgen.”

— Men beweert dat Garibaldi na de ontvangst van een eigenhandig geschreven brief van Viktor Emmanuel van verdere expeditiën afgezien en den Koning ten antwoord de meest geruststellende verzekeringen gegeven heeft.

Overigens, zegt een korrespondentie, gelooft men niet dat de onbetamelijke taal, door Garibaldi gebezigd voor het italiaansche goevernement onaangename gevolgen hebben zal, te meer wijl de algemeene opinie zeer ten gunste van hem is. Men is tevens van meening dat het kabinet onmogelijk langer den tegenwoordigen toestand het hoofd kan bieden.

Uit Palermo meldt men daarentegen dat aldaar een groote beweging van Garibaldisten wordt verwacht, maar dat de bedoelingen van Garibaldi in een sluijer zijn gehuld. Het goevernement, die van alles onderrigt moet zijn, laat niets van zich hooren. Men ziet overigens dezelfde bewegingen te gemoet, die de groote gebeurtenissen der italiaansche revolutie gekenmerkt hebben.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 4 Augustus.

ONDERTROUWD (1 Aug.): C. F Janmart met E. Krantz.
GETROUWD (31 Julij): A. Hardes met J. E. Boeg.
BEVALLEN (1 Aug.): S. M. C. Both, geb. Spree, D. A. M. W. Holzapfel, geb. Kloppers, D.
OVERLEDEN (29 Julij): C. Derumo; wed P. Engelenberg, 70 j. - N. Jansen, wed. A. van Paddenburg, 72 j.

248ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven. 5de Klasse, 1ste Lijst: № 5506, 8451, 9265 en 16799 ieder *f* 1000.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 4 Aug.

Tarwe: 130 ℔ b. Poolsche *f* 365.
Rogge: 119 ℔ Pruissische *f* 218; op levering in Aug. *f* 193, Oct. *f* 198, Mei *f* 199.

ROTTERDAM, 2 Aug. Tarwe: 127/128 ℔ Bovenlandsche per 2400 Ned. ℔ *f* 340, 343 en 345 naar kwaliteit. Rogge: 117/118 ℔ Taganrog per 2100 Ned. ℔ *f* 213.

SCHIEDAM, 2 Aug. Gerst verkocht: 130/2 ℔ Libau *f* 2[illegible] kont., *f* 202 6/w. — Moutwijn *f* 16.50; Jenever *f* 22.— Amst. Proef *f* 23.25; per Ned. vat zonder fust zonder de belasting. Spoeling *f* 0.50 per ketel.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55⅝	2/m. Livorno	*f* 46
Zigt „	„ 55⅛	2/m. Napels	„ 78
2/m. Bordeaux	„ 55⅜	3/m. Petersburg	„ 166½
½/m. „	„ 55¼	6/w. Weenen	„ 99
3/m. Madrid	„ 239	„ Augsburg	„ 98¾
„ Cadix	„ 238	„ Frankfort	„ 98¾
„ Sevilië	„ 236	2/m. Hamburg	„ 34¾
„ Bilbao	„ 236	Zigt „	„ 35⅛
„ Lissabon	„ 41	2/m. Londen	„ 11.70
„ Porto	„ 41⅛	Zigt „	„ 11.72½
2/m. Genua	*f* 46	Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 2 Aug. 3 pc. Rente 69.10; 4½ pc. id. 97.70; Fr.-Oost. Spoorw. 490.—; Credit mobilier 845; 3 pc. Spanje —; 2 pc. id. —; Russ. Spoorweg 407; Romeinsche Leening —.

MADRID, 1 Aug. 3 pc. Spanje 46.40, 2 pc. id. [illegible]

LONDEN, 2 Aug. Consols [illegible]; 4½ pc. Peru [illegible]; Mexico [illegible]; 3½ pc. Grenada —; id. Nieuwe Grenada —; id. [illegible] pc. Venezuela 26½; 3 pc. id. [illegible]; 2 pc. Spanje [illegible]; 3 pc. id. [illegible]; Certificaten [illegible]; 4½ pc. Russen 90¼; 5 pc. id. [illegible]; 2½ pc. Holland 64¼; 4 pc. id. [illegible]; Illinois Shares [illegible]; C. B. 7 pc. Oblig. —; 5 pc. Sardinie —; Ecuador 19¼; 3 pc. Grieken —.

WEENEN, 2 Aug. [illegible] Metall. 71.50; Dito Nationale 83.—; Bank-Aktien 799; Noord-Baan-Akt. —; Credit Anstalt 216; Oost.-Fr. Spoorweg 2[illegible]; Nieuwe Lombard. 233.

BERLIJN, 2 Aug. 5 pc. Metall. 57¼; Dito Nation. 66¼; Stiegl. 5de serie 86½; Dito 6de id. 95; 5 pc. Eng. Russen 94¾; 4½ pc. Nieuwe, dito 90¼; 4½ pc. Pruissen 102¼.

HAMBURG, 2 Aug. 3 pc. Mexico 27, 3 pc. Russen 56⅝, 3 pc. Spanje 45½, 2 pc. id. 42¼; Vereenigde 102. Noord-Duitsche Bank 98¾.

FRANKFORT, 2 Aug. 5 pc. Metall. 55⅞, Nation. 64¼, 3 pc. Spanje 48½, 2 pc. id. 44⅞.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		2 AUG. 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	3½ pCt.	87[15/16] a 88		
Nederb. Bank	4 »		»	
Nederl., Werkel. Schuld	2½ »	63[9/16]	»	
Dito Dito	3 »	76	»	
Dito Dito	4 »	99⅛	»	
Oost-Ind. Leening	4 »		»	
Amortisatie-Syndikaat	3½ »		»	
Handelmaats. op rescontre			»	
Dito à kontant	4½ »		»	
Dito Leening 1858	4 »		»	
Aand. Holl. Spoorweg	»		»	
Leening idem	4½ »		»	
Rijn dito	4½ »		»	
Dito 2de Leening	4½ »	100⅝	»	
Belgie, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½ »		»	
Dito bij *Rothschild*	2½ »		»	
Frankrijk, Certifikaten	3 »		»	
Spanje, Obligatiën	2 »	44[9/16]	»	
Dito	3 »			
Dito Binnenlandsch	3 »	48½	48[9/16]	48½
Amortisabele Schuld		19[1/16]	19⅛	
Passive Coupons		9¾	10	9¾
Portugal, Obligatiën	3 »	45[13/16]	45[15/16]	45[13/16]
Dito 1856/1859	3 »	45	45⅛	45⅛
Dito Uitgestelde.			»	
Rusland, Obl. bij *Hope & C°.*	5 »	101⅝	101¾	101¾
Dito dito 1828/29	5 »	100⅝	»	
Certif. dito 1831/33	5 »		»	
Dito dito 1840	4 »		»	
Dito Orig. 2e 3e en 4e Leen.	4 »	74⅝	»	
Dito dito	4 »			
Dito 5de Serie	5 »			
Dito 1855 6de Serie	5 »	89[7/16]	89[9/16]	89[7/16]
Dito Adm. te Hamburg	5 »		»	
Dito te Londen	5 »		»	
Dito dito	4½ »			
Dito dito	3 »	53¼	»	
Dito bij *Hope* 1860	4½ »	88¾	»	
Dito Leening 1862	5 »	90[5/16]	»	
Inschrijv. in Assign.	6 »	52⅛	»	
Certifikaten van dito	6 »		»	
Spoorweg-Aktien	5 »	191½	191¾	191½
Hypotheek	»		»	
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500	f		»	
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Obligatiën	4½ »			
Dito 1859	5 »			
Aandeelen 1854	3½ »		»	
Oostenrijk, Obl. bij *Goll & C°.*	5 »			
Dito in dito	5 »	50		
Dito Metalliek	5 »	53[1/16]	53[3/16]	53[3/16]
Dito dito	2½ »	27¼	27[5/16]	
Dito Rente	5 »	74⅞	75	75
Dito Nationale 1854	5 »	61[9/16]	61[11/16]	61⅝
Weener Bank-Aktiën	f	746	747	
Dito Aand. fl. 250, 1839	»		»	
Dito dito » 250, 1854	4 pCt.		»	
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3 »	131	»	
Beijeren, Spoorw. Aandeelen			»	
Napels, Cert. bij *Lam. & B.*	5 »	62¾	»	
Dito bij *Rothschild*	5 »		»	
Denemarken, Oblig. te Londen	3 »		»	
Braz. Geldl. 1824 van £ 100	5 »		»	
Dito 1839 » £ 100	5 »		»	
Dito 1843 » £ 100	5 »		»	
Dito — 1852/1860	4½ »		»	
Sardinië				
Peru, Geldleening 1854	4½ »			
Dito Fransche	4½ »			
Ecuador, Oblig. 1855	1 »		»	
Venezuela, Obligatiën	3 »	25[15/16]	26⅛	26[1/16]
Dito	1½ »	12[15/16]	»	
Grenada, Obligatiën	4½ »	16⅝	»	
Dito Uitgestelde	1½ »	5⅝	»	
Mexiko, Obligatiën	3 »	27⅞	28[1/16]	27⅞
Nrd-Amer. Ph. *Hope & C°.* Lr. A.	f		»	
Dito dito	» B. »		»	
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		»	
Illinois Spoorweg-Aandeelen.			»	
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 »	79¼	»	
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 »		»	
Louisiana	5 »		»	
Griekenland, Obl. geldl. 1825	5 »	8¼	8[5/16]	

Loten 1860 433; 4 pCt. Holl. Spoor —; Rijnshares 209½; 4 pCt. Russ. Spoor —; Poolsche Spoorweg-Oblig. —; 2 pCt. Gren. —; Gest. —; 1 pCt. Gest. 5⅛; Galveston stellen —; Italië 67; 2½ pCt. Divers 26½.

De markt leverde heden weinig belangrijke variatiën op, de omzettingen waren onbeduidend.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3½ pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 4 Augustus tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 63[11/16], Aand. Handel-Maatschappij 125[7/8], Spanje, Binnenl. 3 pc. 48⅝, Rusl., Obl. bij Hope 1828/29 5 pc. 101¾, Cert. 1855 6de serie 5 pc. 89[9/16], Oostenrijk Metalliek 5 pc. 53[1/16], dito 2½ pc. 27[5/16], dito Rente Amst. 5 pc. 74¾, dito Nationale 1854 5 pc. 61½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 3 Aug. Coward, Alliance, Cardiff.
HELVOETSLUIS, 3 Aug. Kraimel, Brederode, Tjilatjap.
BRIELLE, 3 Aug. Prins van Oranje, (st.), Duinkerken.

UITGEZEILD:

TEXEL, 3 Aug. [illegible], Londen.
HELVOET, 3 Aug. Fijenoord, (st.), Londen.
BRIELLE, 2 Aug. Cologne, (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 4 Augustus; in lading naar:

Keulen. J. C. Wilson, Cöln N° 18.
Mannheim. N. Schneckenberger, Adolf Sander.
Maintz. C. Becker, Maintz N° 1.
Dusseldorp en Duisburg. P. Eidam, Niederrhein N° 9.
Urdingen. G. Verwaaijen, Elisabeth Georgina.

Rijnhoogte ARNHEM, 1 Aug. 1 el 4 p. 5 duim.
KEULEN, 3 » 8 vt. 5 »

Advertentiën.

(177) GETROUWD:

F. X. G. M. VAN NISPEN TOT SEVENAER
en
M. C. H. C. VAN NISPEN TOT PANNERDEN.
ZEVENAAR, den 31 Julij 1862.

(175) Heden ontving ik het treurig berigt, dat mijn hartelijk beminde Zoon, ARNOLDUS ADRIANUS ALBERTUS, Pater van de Orde der Dominicanen in het Klooster te *Huissen*, gisteren avond, na eene langdurige ongesteldheid, in den ouderdom van bijna 44 jaren is overleden. A. VAN DER BURG.
SCHIEDAM, 1 Augustus 1862.
Algemeene Kennisgeving.

(180) Mijne geliefde Echtgenoote L. W. LIPS, beviel heden morgen voorspoedig van een *ZOON*, die bij den Heiligen Doop de namen van ANTONIUS JOANNES IGNATIUS MARIA ontvangen heeft.
H. W. SMITS.
OOSTERHOUT, 31 Julij 1862.

(183) In de **Kostschool voor R. C. Jonge Heeren** te *Elten* bij Emmerich, kunnen met 1° October weder nieuwe **Leerlingen** worden opgenomen. Prospectussen zijn op *franco* aanvrage verkrijgbaar bij den Directeur
S. VAN DER SCHANS.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY. *De vriend der vrouw.* Er hangt veel af van de behandeling der ongeregeldheden des gestels, want die behandeling moet ons in het vervolg de gezondheid geven of niet. De geneesmiddelen van Holloway kunnen daarom met geene andere vergeleken worden. De geringste ongesteldheid der natuurlijke functiën en ook de grootste wanorde in dezelven, worden zonder pijn en onfeilbaar genezen door deze toebereidselen. De zalf moet ten minste tweemaal daags op den rug ingewreven worden. Bij ieder pakje pillen of potje zalf ontvangt men eene volledige teregtwijzing hoe daarmede te handelen en een ieder, die lezen kan, is in staat dezelve te verstaan. Professor Holloway heeft op eene edelmoedige manier zijne geneesmiddelen in het bereik gesteld van een ieder, opdat elk huishouden daarvan zou kunnen voorzien zijn, ten einde de ziektengevallen af te weeren.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:
Doosjes Pillen à ƒ 0.80, ƒ 1.85, ƒ 3.00, ƒ 6.75. ƒ 13.50, ƒ 20.50.
Potjes Zalf à ƒ 0.80, ƒ 1.85, ƒ 3.00, ƒ 7.05, ƒ 13.85, ƒ 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y N° 251 en Nieuwendijk, L N°. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment.* (28)

PENSIONNAT St LOUIS
à EINDHOVEN.

La rentrée des élèves est fixée au 17 Septembre.
Le Directeur
(182) J. H. RUTJES.

HET PARIJSCH
BLOEMEN-MAGAZIJN
VAN
A. VAN DER WURFT,

in de Lange St-Janstraat, IS VERPLAATST naar de Minderbroederstraat, Wijk G. N° 803 te Utrecht. (181)

R. K. Theologische Boekhandel
VAN
G. MOSMANS,
Groote Markt te *'s Bosch.*
(Dépôt van het Huis H. GOEMAERE te Brussel.)

RESOLUTIONES SEU DECRETA AUTHENTICA
SACRÆ CONGREGATIONIS INDULGENTIIS
SACRISQUE RELIQUIIS PRÆPOSITÆ

AB ANNO 1668 AD ANNUM 1861, accurate collecta ab Aloisio Prinzivalli insignis Basilicæ S. Mariæ in Cosmedin archipresbytero, S. D. N. PII P. P. IX a cubiculo ad honorem ac suffecto ab actis ejusdem Sacræ Congregationis. Grand in 8° à 2 colonnes, prix 5 francs.

Eerstdaags zal de Heer H. GOEMAERE, Boekhandelaar te Brussel, uitgeven, het belangrijk bovengenoemde werk van Mgr. PRINZIVALLI.

De Brusselsche editie zal AUTHENTIEK, geheel *volledig, in haar geheel herdrukt naar de Romeinsche uitgave*, en voorzien zijn van goedkeuringen uit Rome, en van die des aartsbisschops van Mechelen.

Men moet de uitgave van Goemaere niet verwarren met die van Falise, te Leuven gedrukt, van welke het 1e gedeelte ZONDER EENIGE GOEDKEURING verschenen is, terwijl de goedkeuring van de kerkelijke overheid onmisbaar voor dit werk is, waarin zulke teedere vraagstukken behandeld worden.

Ook ter perse:

Historie der ses-en-twintig Martelaren van Japonie te Nangasaqui den 5 Februarij 1597 gekruist; met een historisch overzigt over de christenheden in Japonie van dien tijd tot aan onze dagen.

Door **D. BOUIX,**

Hoogleeraar in de Godsgeleerdheid en het Kerkregt, uit het fransch vrij vertaald door eenen Monnik van de Cistercienser-Orde, 1 boekdeel in 12°, 1 frank 50 Centimen.
(165)

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen:

HET DERDE DEEL VAN

DE PINKSTERDAGEN VAN 1862
TE ROME.

INHOUD:

I. Verslag der plegtige kanonizatie op 8 Junij, ontleend aan het *Giornale di Roma.*
II. Adres der te Rome vergaderde Bisschoppen aan Z. H. Paus Pius IX, met de onderteekeningen, en het antwoord des Pausen.
III. Allokutie van Z. H. Paus Pius IX, uitgesproken in het konsistorie van 9 Junij, in tegenwoordigheid der Kardinalen en Bisschoppen.

Prijs 30 Cents.

Ter verspreiding bij 50-tallen ƒ 8.—
» 25 » ƒ 4.25

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.